

Arhiepiscop Fulton J. Sheen

**DOAMNE,
ÎNVAȚĂ-NE
SĂ NE RUGĂM**

Antologie de Al Smith
Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Botnaru

Galaxia Gutenberg

2024

CUPRINS

Introducere.....	11
1. Cele șapte cuvinte de pe urmă.....	15
Introducere	17
Primul cuvânt: Tatăl nostru, care ești în ceruri	19
Al doilea cuvânt: Sfințească-se numele Tău	21
Al treilea cuvânt: Vie Împărăția Ta.....	25
Al patrulea cuvânt: Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ	27
Al cincilea cuvânt: Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi	31
Al șaselea cuvânt: Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșităilor noștri	35
Al șaptelea cuvânt: Și ne izbăvește de cel rău	37
2. Jertfa de pe Calvar și Liturghia – ghid pentru misal.....	39
Prolog.....	41
Confiteor [Mărturisesc lui Dumnezeu...]	51
Ofertoriul	59
Sanctus.....	67
Consacrarea	77
Împărtășania (Comuniunea/Cuminecarea)	85
Ite, Missa est [Liturghia s-a sfârșit...]	93
Ultima / A doua Evanghelie	101
3. Ora Sfântă: Meditații și reflecții.....	111
„N-ați putut veghea cu Mine [nici măcar] un ceas?”	113
Prima meditație: Întruparea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.....	141
A doua meditație: Cum trăiește Cristos în noi astăzi.....	149
A treia meditație: Cum putem pierde viața divină și rata scopul nostru ultim.....	161
A patra meditație: Datoria lepădării de sine	173

A cincea meditație: A-l slăvi pe Dumnezeu în lume	185
A șasea meditație: Euharistia, setea inimii noastre	201
A șaptea meditație: Maica Sfântă	211
4. Calea Sfintei Cruci	227
5. Gânduri pentru meditație	233
Gânduri despre credință	235
Gânduri despre lupta spirituală	240
Gânduri despre rugăciune și sacrificiu	247
Gânduri pentru cercetarea cugetului	260
Cuvinte de încurajare	271
Gânduri despre Euharistie	277
Gânduri despre Maica Sfântă	293
6. Rugăciuni pentru meditație și de cerere	303
Cristos către un suflet credincios	303
Rugăciune pentru a urma exemplul lui Isus Cristos	304
Rugăciune pentru îndepărtarea gândurilor rele	305
Rugăciune pentru luminarea cugetului	306
Rugăciune pentru caritate și toleranță	307
Rugăciune universală	308
Rugăciunea Sfântului Ignățiu de Loyola	311
Rugăciune pentru Biserică în vremuri de aprigă persecuție	311
Rugăciunea unui păcătos care se încrede în milostivirea lui Dumnezeu	312
Rugăciune în fața unui Crucifix	313
Îndemn pentru lauda și slujirea lui Dumnezeu	314
Îndemn pentru a disprețui această lume și vremelnica bunăstare a celor răi, încredințându-ne Providenței divine	316
Preafrumoasă Nobilă Doamnă	317
Mulțumiri	319
Despre autor: Fulton J. Sheen (1895-1979)	323
Scrieri ale lui Fulton Sheen folosite în această antologie	326

Introducere

*Și pe când Se ruga Isus într-un loc, când a încetat,
unul dintre ucenicii Lui I-a zis:
„Doamne, învață-ne să ne rugăm,
cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”
— Luca 11,1*

Au trecut mai bine de două mii de ani de când ucenicii i-au cerut lui Isus să îi învețe să se roage. Dorința de a ști să ne rugăm și de a avea o bună viață de rugăciune continuă să miște inimile până în zilele noastre.

Domnul a îndeplinit cu iubire cererea ucenicilor când i-a învățat rugăciunea Tatăl nostru (Lc 11,1-4). Prin exemplul Său, le-a arătat că trebuie să se roage într-un loc retras, pentru a fi călăuziți și a primi hrană spirituală (Mc 1,35; Lc 5,16; Mt 14,23).

Când se adresează mulțimii adunate pe munte, Isus le reamintește discipolilor: „Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție” (Mt 6,6).

Arhiepiscopului Fulton J. Sheen i s-a cerut același lucru ca și Domnului: învață-ne să ne rugăm. Studenții, parohienii săi și publicul din lumea întreagă îl întrebau cum să se roage și care sunt rugăciunile lui preferate.

Având în minte acest lucru, Sheen îi încuraja pe oameni să facă din rugăciune un obicei cotidian și sfânt. Catholicilor le recomanda în mod special să participe zilnic la Sfânta Liturghie dacă este posibil, să-și rezerve timp pentru Ora Sfântă și să se roage Calea Sfintei Cruci în unire cu Pătimirea Domnului.

Arhiepiscopul Fulton J. Sheen spune adesea: „Nu vreau ca viața mea să-mi aparțină. Vreau să-i aparțină lui Cristos.” A cultivat o viață de rugăciune intimă cu Cristos și a vrut să o facă cunoscută tuturor.

De-a lungul anilor, fiind gazda emisiunii radiofonice *The Catholic Hour (Ora Catholică)*, Sheen a publicat câteva cărțile de rugăciuni cu ajutorul Consiliului Național al Bărbaților Catolici. Acestea au fost tipărite și distribuite în tiraje de sute de mii de exemplare, unele se mai distribuie și azi. Temele acestor cărți de rugăciune au fost incluse în această antologie.

Arhiepiscopul Sheen ne va purta într-o călătorie de rugăciune, o mini-reculegere bazată pe evenimentele centrale din viața lui Cristos: Pătimirea, Moartea, Învierea, trimiterea Duhului Sfânt și venirea Lui iarăși în slavă.

Prin meditațiile și reflecțiile pline de miez ale lui Sheen, cititorul este invitat să îl urmeze pe Cristos, să îl imite, să învețe de la El, să îl posede și să fie posedat de El.

Fiecare din cele șase capitole ale acestei cărți are o temă aparte, prezentată în stilul bine-cunoscut al lui Sheen, profund și succint deopotrivă: „Tatăl nostru”, „Liturghia”, „Ora Sfântă”, „Gânduri pentru meditație”, „Calea Sfintei Cruci”, „Rugăciuni pentru meditație și de cerere”.

Pe tema rugăciunii Tatăl nostru, vom începe cu mesajul lui Sheen din Vinerea Mare, 19 aprilie 1935. În această reflecție, ca să îl ajute pe cititor să înțeleagă mai profund Rugăciunea Domnească, Sheen folosește ca instrument didactic cele șapte cuvinte rostite de Domnul pe Cruce.

Folosind din nou aceleași șapte cuvinte de pe urmă ale lui Isus, Arhiepiscopul Sheen scrie despre Sfânta Jertfă a Liturghiei instituită de Domnul în Joia Sfântă. O carte devenită clasică, „Jertfa de pe Calvar și Liturghia”, scrisă în 1936, este inclusă în capitolul al doilea.

În capitolul al treilea, Arhiepiscopul Sheen își prezintă ideile și gândurile despre Ora Sfântă. Cititorul va descoperi câteva meditații emoționante care îl vor ajuta să facă rodnică Ora Sfântă. Unii ar putea întreba: „De ce să petrecem o oră pe zi în meditație?”, la care Arhiepiscopul Sheen ar răspunde: „Fiindcă trăim la suprafața sufletelor noastre, știind prea puțin fie despre Dumnezeu, fie despre noi înșine. Cunoașterea noastră vizează îndeosebi lucrurile, nu destinul.”

Capitolul al patrulea conține o variantă populară a Căii Sfintei Cruci. Sperăm ca aceste frumoase rugăciuni, care au atașate indulgențe, să aprindă în suflete o iubire sfântă pentru Mântuitorul Răstignit.

Ultimele două capitole sunt alcătuite din rugăciuni și reflecții, care prilejuiesc momente „de la inimă la inimă”. „Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi” (Iac 4,8).

În această antologie, Arhiepiscopul Sheen nu doar că dezvăluie misterele fundamentale ale Credinței Catolice, dar, în felul său inimitabil, lămurește pe deplin ce înseamnă să ai o relație semnificativă cu Dumnezeu.

Fiecare om este chemat la rugăciune și relație [cu Dumnezeu]. Speranța mea este că parcurgând acest volum, cititorul va împărtăși sentimentul Arhiepiscopului Sheen: „Nu vreau ca viața mea să-mi aparțină. Vreau să-i aparțină lui Cristos.”

Primul cuvânt

Tatăl nostru, care ești în ceruri

Tată, iartă-le lor, că nu știu ce fac.

— Luca 23,34

Prima cerere din Tatăl nostru este rugăciunea de mijlocire sacerdotală: „Tatăl nostru, care ești în ceruri”. Primul cuvânt de pe Cruce a fost rugăciunea de mijlocire a Preotului desăvârșit: „Tată, iartă-le lor, că nu știu ce fac.”

Preotul în care își are izvorul toată preoția ne-a îndemnat mai întâi să privim cu venerație la Tatăl nostru care este în ceruri. Acum, îl imploră pe același Tată să șteargă păcatele celor care îl răstignesc și să îi ierte „căci nu știu ce fac.” A găsit o scuză pentru păcate. Îi spune Tatălui că noi l-am răstignit doar din neștiință. Dacă am fi știut ce facem, nu ne-am fi lepădat niciodată de Tatăl din ceruri. Mântuirea este cu puțință doar datorită neștiinței noastre că Dumnezeu Tatăl este atât de bun încât l-a trimis în lume pe Fiul Său unul-născut pentru ca omenirea să aibă viață în numele Său.

Când dușmanii ne răstignesc, noi spunem „Ar merita aspru pedepsiți”. Când noi l-am răstignit, El a spus

„Iartă-le lor, că nu știu ce fac.” Îi iubim pe cei care ne iubesc și îi onorăm pe cei care ne fletează; El i-a iubit pe cei care îl urau și a iertat mâinile care l-au străpuns cu pi-roane. El îi iubește nu doar pe cei vrednici de iubire, așa cum facem noi; El îi iubește și pe cei răi – adică pe noi. Iată de ce avem speranță! Tatăl nostru, care ești în ceruri, iartă-ne, că nu știm ce facem!

Al doilea cuvânt

Sfințească-se numele Tău

Adevăr îți spun; astăzi vei fi cu mine în paradis!

— Luca 23,43

Numele lui Dumnezeu este sfințit prin recunoașterea puterii și a gloriei Sale. Tâlharul cel bun a recunoscut puterea lui Dumnezeu în ciuda neputinței Sale și slava Lui, în ciuda înfrângerii.

Să aveți în minte două imagini în timp ce este rostit acest al doilea cuvânt. De o parte și de alta a Sionului sunt oameni care atârnă de lemn. De o parte, Iuda atârnă spânzurat de un copac; de cealaltă parte, Domnul atârnă pe Cruce între doi tâlhari. Remarcați diferența de atitudine între Iuda și tâlharul de la dreapta. Amândoi sunt tâlhari. Dar există o diferență: Iuda credea că gloria lui Dumnezeu este pur exterioară, manifestată prin mare pompă și strălucire deșartă, pământească. De aceea, când a văzut că Domnul este înfrânt, l-a vândut pentru treizeci de arginți. Tâlharul de la stânga Domnului era asemenea lui Iuda. Și el a crezut că singura putere care conta era aceea de a-lizbăvi pe el de durere. Drept care, a strigat în agonie:

„Mântuiește-Te pe Tine Însuși și pe noi” (Lc 23,39). Cu alte cuvinte, fă ceva de natură exterioară. Dar tâlharul din dreapta, și-a întors capul plin de răni către Domnul, l-a văzut despuiat de straietele regalității și lipsit de orice însemn al acesteia. Și totuși a zărit aurul ascuns în țărână, împărăția ascunsă într-un nor și puterea de a mântui un suflet dincolo de slăbiciunea unui trup secătuit de chinuri: „Isuse, amintește-ți de mine când vei veni în împărăția ta!” (Lc 23,42).

Mântuitorul s-a bucurat că numele Lui a fost sfințit în mijlocul atâtor blasfemii și că binecuvântarea Lui este recunoscută printre atâtea blesteme încât a împlinit umila rugăciune a tâlharului: „Adevăr îți spun: astăzi vei fi cu mine în paradis!”

E plină lumea de alde Iuda care cred că numele lui Dumnezeu este sfințit doar prin glorie și strălucire lumească. Ei uită că împărăția lui Dumnezeu este lăuntrică și „nu va veni în chip văzut” (vezi Lc 17,20) și că Biserica, Trupul Mistic al lui Cristos își arată forța supremă în iertarea păcatelor.

Lumea se întreabă: „Cum poate un om să ierte păcatele?” Ar putea la fel de bine să se întrebe cum poate un om al cărui regat nu e mai mare decât o bucată de lemn să promită unui tâlhar împărăția cerurilor.

Manifestarea puterii lui Dumnezeu este mai mare în iertarea păcatelor decât în crearea lumii. Creația înseamnă a face ceva din nimic. Iertarea pune ceva acolo

unde nu e nimic. Dar iertarea care deschide porțile paradisiului se obține așa cum a obținut-o tâlharul, anume cerând-o. Iertarea, ca toate darurile lui Dumnezeu, este condiționată. Zăvorul de la ușa iertării divine este înlăuntrul sufletelor noastre – pe partea noastră, nu pe partea lui Dumnezeu. „Iată, stau la ușă și bat” (vezi Apoc 3,20). Dumnezeu bate! Nu dărâmă ușa. Pentru că asta ar anula libertatea omului. Bate la ușă ca să fie primit; doar noi avem puterea de a descuia ușa și de a-l invita să intre, ca să cineze cu noi și noi cu El. Cea mai mare suferință a lui Cristos este să îi fie refuzată intrarea. „Nu voiți să veniți la Mine” (In 5,40). Bucuria Lui cea mai mare este să fie primit chiar și de păcătoși fiindcă „în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drepti, care n-au nevoie de pocăință” (Lc 15,7). Nu există putere mai mare decât mâna ridicată a unui preot care dezleagă de păcate; nu există bucurie mai mare decât întoarcerea unui fiu risipitor; și nicio pace nu se compară cu aceea a păcatului iertat. Nicio speranță nu se compară cu aceea pe care ne-o dă tâlharul căit: Putem fura Paradisul!